

enten fordi, hvad der var mest Udsigt til den Gang, det vilde være mislykket af den Grund, at der intet blev at uddele, eller af andre Grunde, vilde man have fri Raadighed til naar som helst at holde inde med Forsøget. Jeg tror, det vil vække en saadan Misnøje ikke alene i Jernbaneetaten, men i alle de andre Etater, hvis man lader en Del af Tantiemen for de højstlønnede Embedsmænd i Statsbaneetaten blive staaende og ophæver Resten. Jeg tror ikke, det lader sig gøre.

Med Hensyn til Finanslovforslaget i øvrigt vil jeg gerne rette et Par Henstillinger til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg dog paa Forhaand vil bringe ham min Anerkendelse for det Standpunkt, han har taget — og som han redegjorde for bl. a. i Gaar og har gjort mange Gange tidligere — til Klit- og Hedeplantningen paa Jyllands Vestkyst. Jeg giver ham saa fuldstændig Ret i, at han ikke mir nichts dir nichts har gjort Opkøb af Arealer over en lav Sko af alt, hvad der blev tilbudt. Det er fuldkommen korrekt, efter min Mening, at Ministeren stoppede op, da han stod med mange Tusinde Tdr. Land, som ikke vare tilplantede.

Det viser sig, at der i Aar er Forslag til ret betydelige Bevillinger paa Finansloven, hen imod 100,000 Kr., til Indkøb af ny Arealer til Tilplantning. Det er paa dette Punkt, jeg gerne vilde gøre en lille Henstilling til den ærede Minister — ingenlunde for at bebrejde ham, at det, jeg gerne vilde lægge et godt Ord ind for, ikke er kommet med. Den højtærede Minister vil maaske erindre, at det ikke er ret længe siden, jeg tillod mig at komme op til ham tillige med en Deputation ovre fra Thy, som gerne vilde afhænde et Areal paa 11—1200 Tdr. Land, der egne sig aldeles fortrinligt til Beplantning. Det ligger fortrinligt i to samlede Stykker tæt op til hinanden, og man vilde afhænde det for en Pris af 30 Kr. pr. Td. Land. Jeg er paa det rene med, at Ministeren ikke kunde handle anderledes, end han har handlet, nemlig skyde den Sag ud, indtil der blev Tid og Raad til at købe. Min Henstilling gaar derfor alene ud paa, at Ministeren, naar der paa ny skal indkøbes Areal, hvad enten det bliver ad Aare eller længere hen, vil have i velvillig Erindring, at der ligger 11—1200 Tdr. Land i Nærheden af Stenbjerg tæt ud imod Vesterhavet, dels Hede, dels Klit, der egne sig fortrinligt til Tilplantning, og som, naar det bliver tilplantet, vil være et ubetaleligt Gode for denne gode, men

træløse Egn, ikke at tale om, at det i væsentlig Grad vil bidrage til at forhindre det, som er Thys og Vestkystens værste Fjende, den saakaldte Havgus. Naar Træbestanden vokser op, tager den, som bekendt, en væsentlig Del af den salte Taage, som ellers driver ind over Land og virker nedsættende paa al Plantevækstens Trivsel. Det vilde være en Velgerning for Egnen, om den højtærede Minister vilde have dette Areal i Erindring. Prisen er ingenlunde høj, idet der, saa vidt jeg kan se, for de Arealer, der ere paa Finanslovforslaget i Aar, betaales henholdsvis 54, 55, 37 og 30 Kr. pr. Td. Land. Ganske vist, dertil kommer saa 260 Tdr. Land, som en Kommune afgiver uden Vederlag. Men naar der her tilbydes et stort velbeliggende Areal for en Pris af 30 Kr., vil det ikke være Prisen, der kommer hindrende i Vejen for et Arrangement.

Jeg skal endnu berøre et lille Spørgsmaal, som ogsaa vedrører den højtærede Landbrugsminister. Det drejer sig om en Begæring, som vistnok er indkommen til Ministeren fra Fiskerne i Klitmøller, og som gaar ud paa, at de ønske et Bidrag fra Statskassen paa 4,000 Kr. for at faa rensat en Del Sten ud af den Indsejlingsrende, de have ind til deres lille Fiskerby i Læ af Ørhage. Paa det Sted er der nemlig et fra meget gammel Tid kendt Løb, hvor der er nogenlunde Læ for Baadene. Det har været brugt i umindelige Tider af de smaa Fiskerbaade. Det er egentlig derpaa, at Klitmøllers Beliggenhed oprindelig er baseret, at Ørhage til en vis Grad skærmede Indsejlingen. Det gik udmærket, saa længe Fiskerne kunde benytte deres smaa Joller og Baade. Nu have de imidlertid med den Resoluthed, som Vestkystfiskerne og vore Fiskere i det hele have vist ved Benyttelsen af den ny Bevægkraft, Motoren, ogsaa skaffet sig Motorbaade, og naar de nu komme i haard Sø ind i deres sædvanlige Sejlrende, i Læ af Ørhage, hugge deres Baade imod de store Sten, som ligge der, og tage Skade, eller ogsaa maa de lade være at gaa ud, naar de kunne forudse, at Søen vil komme i saa stærk Bevægelse, at de ikke kunne gaa ind med deres Baade. De ville, som sagt, gerne have et Statsbidrag paa 4,000 Kr. til at tage disse Sten bort. En teknisk uddannet Mand, Fyrinspektør Wedén, har assisteret dem med en Opmaaling og Beregning af, hvad det skulde koste, og han er kommen til det Resultat, at der skulde ligge mellem 250—300 Kubikfavne store Sten, som skulle flyttes bort. Denne